

COLECȚIA POVESTIRI ȘTIINȚIFICO-FANTASTICE

216

PREȚUL 1 LEU

ȘTEFAN TITA

DE VÎNZARE PARADISUL

ȘTEFAN TITA

DE VÎNZARE PARADISUL!

— PSIHOTRONUL BE 9 —

Fantezie dramatică în cinci tablouri, un prolog și un anteprolog

★

Colecția „Povestiri științifico-fantastice"
EDITATĂ DE REVISTA
ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ
Anul IX — Nr. 216 — 15 noiembrie 1963

Consultant științific: dr. I. FONI

Literatura de anticipație pe ecranele televiziunii

Curînd după ce a transmis piesa științifico-fantastică „Vizită pe o mică planetă" de Gore Vidal, televiziunea noastră a dat spectatorilor în cadrul „vitrinei literare" prilejul să asiste la o discuție interesantă despre unele aspecte ale literaturii de anticipație. La această „masă rotundă" Sergiu Fărcășan, Ion Hobana și Ion Minzatu au dezbătut cu pasiune, competență și umor probleme ca: raportul dintre fantezie și realitate, dintre mașină și gîndire, tehnicismul și fetișizarea mașinii în literatura occidentală, umanismul literaturii noastre.

Au urmat adaptări pentru televiziune făcute de Eva Dragomir, redactor, și Letiția Popa, regizor, după cunoscutul roman „O iubire din anul 41042" de Sergiu Fărcășan și după povestirea „Lumina vie" de Radu Nor. De asemenea, a fost prezentat un scurt film realizat pe baza unor fragmente din poemul de anticipație „Întîlnirile viitorului" de Vladimir Jukov, în tălmăcirea lui Ion Hobana. Merită a fi subliniat că acest interesant film e prima realizare cinematografică de acest gen la noi în țară.

Salutăm aceste emisiuni izbutite prin care televiziunea noastră și-a înfăptuit primele lansări în spațiile științifico-fantastice. Și așteptăm să fie continuată promovarea pe micul ecran a acestui domeniu legat de progresul tehnico-științific și atît de iubit de public.

Coperta-desen: VICTOR WEGEMANN
Desene: NIC. NICOLAEV

ŞTEFAN TIŢA

DE VÎNZARE PARADISUL !

— PSIHOTRONUL BE 9 —

ANTEPROLOG

Prima voce
A doua voce
A treia voce
Doctorița EL NORTO, om de știință, 65—70 de ani
Primul asistent, ALVAR, medic, 30—32 de ani
Al doilea asistent, SMA, medic, 28—30 de ani
Sora RUTI RUFINA, 58—60 de ani
MAR HAB, agent de comerț, 30—32 de ani
Un cor vorbit

PROLOG

MAR HAB
Doctorița EL NORTO
Primul asistent, ALVAR
Al doilea asistent, SMA
Sora RUTI RUFINA
BI, tehnician, 35—40 de ani
Un scîncet de copil

TABLOUL I

MAR HAB
Profesorul IVI SUND, savant fizician, 55—58 de ani

BI

ATA, soția lui Sund, 25—30 de ani

KAN, fiica lui 20—22 de ani

IOL, soțul lui Kan și asistentul lui Sund, 30—32 de ani

ROTA-ROTA, om de afaceri de mare anvergură, 50—55 de ani

ENCE, secretarul lui, 40—45 de ani

LOYL, bufonul lui Rota-Rota, 30—35 de ani

Doctorița EL NORTO

TABLOURILE II ȘI III

Aceleași personaje ca și-n tabloul I.

În plus:

Prima telefonistă

A doua telefonistă

DON, soția lui Mar Hab, 22—25 de ani

Un copil în scutece

COS, șeful poliției districtuale, vîrstă nedefinită

TABLOURILE IV ȘI V

Aceleași personaje ca-n partea a II-a,
minus DON, copilul, COS, telefonistele

În plus:

Omul-cîrtiță, vîrstă nedefinită

Primul mare executor — 60—65 de ani

Al doilea „ — 50—55 de ani

Al treilea „ — 45—50 de ani

Asistentul — 25—30 de ani

Patru gardieni

FLUP, robotul suprem

ANTEPROLOC

(Anteprologul trebuie să se desfășoare într-un ritm alert și cu o precizie perfectă.

PRIMUL GONG: Pe ecran se proiectează un accident de automobil. E de dorit a se arăta că accidentatul este Mar Hab.

După proiectarea accidentului, ecranul va deveni o pată de întuneric profund, în timp ce difuzorul transmite acest scurt dialog !)

PRIMA VOCE : Să-l transportăm la spital.

A DOUA VOCE : Aș ! Locul lui e la morgă.

A TREIA VOCE : Totuși ar trebui să-l vadă un medic *(scurtă pauză)*. Uitați o firmă : Doctor El Norto...

(AL DOILEA GONG : Pe fondul de întuneric al ecranului încep să apară întîi palide, apoi din ce în ce mai conturate și pronunțate fulgere.

Se aude în mod persistent glasul lui Mar Hab, la-nceput bolborosit, pe urmă tot mai limpede, murmurînd mereu cuvîntul : „Paradis... paradis... paradis..."

Prin supraimpresie, pe fundalul în surdină al rostirii cuvîntului „paradis" urmează dialogul de mai jos :)

EL NORTO : Alvar, legăturile sînt perfecte ?

ALVAR : Perfecte !

EL NORTO : Soră, ai pregătit casca ?

SORA : Am pregătit.

EL NORTO : Sma, acționează iarăși fluxul vital !

SMA : Cu ce intensitate ?

EL NORTO : Maximă !

(Vocile se filează și reapare cu persistență obsedantă cuvîntul : „paradis"..., după care Mar Hab — respectiv glasul lui — întreabă :)

MAR HAB : Aşadar, vă plictisiţi şi voi în paradis ?

UN COR VORBIT : Ne plictisim !

MAR HAB : Ia te uită ce de cunoscuţi ! Dar ce căutaţi aici ? Pe cît ştiu aţi fost readuşi la viaţă de doctoriţa El Norto...

(Brusc se face întuneric. Dispare ecranul. Se ridică cortina. Începe prologul.)

PROLOG

(Sîntem în cabinetul doctoriţei El Norto. Întins pe o masă de operaţie se află Mar Hab. În jurul lui se găseşte o complexă aparatură medicală, manevrată de al doilea asistent, Sma, şi de sora Ruti. Doctoriţa El Norto, o figură de bunică ironică, aplecată asupra lui Hab, caută să descifreze pe chipul acestuia efectul acţiunii aparatelor, în timp ce Alvar, primul asistent, urmăreşte pe un ecran urmările fiziologice.)

SMA *(către El Norto)* : Să opresc fluxul vital ?

EL NORTO : Alvar, cîte pulsaţii avem ?

ALVAR : 46.

EL NORTO : Continuă, Sma, dar cu intensitatea Bh. *(Pauză. Sma continuă să manevreze aparatul. Fiecare rămîne în aceeaşi poziţie, pînă cînd Alvar rosteşte :)*

ALVAR : Pulsul se normalizează, respiraţia, de asemenea.

EL NORTO : Soră, desfă-i, te rog, cadavrului casca. Umblă încet, să-l ferim de şocuri.

(Sma şi sora Ruti execută dispoziţiile doctoriţei Norto.)

ALVAR *(zîmbind)* : Aţi spus iarăşi cadavru, deşi cadavrul de pe masă respiră ca dv. şi ca mine.

EL NORTO : Ai dreptate, dar cum voiai să spun ? Cînd l-am suit pe masă acum patru ore era ţeapăn, rece, cadavru sadea.

ALVAR : V-am propus o altă terminologie. Să-i zicem „subiect", „caz" sau...

SMA *(întrerupîndu-l şi adresîndu-se doctoriţei Norto)*: Scumpă maestră, acesta e al patruzecí şi doilea caz de readucere la viaţă.

EL NORTO : N-ai greşit socoteala, Sma ?

SMA : Cituşi de puţin !

EL NORTO : Şi totuşi ai greşit-o ! Eu l-aş considera primul ! *(Văzînd figurile mirate ale celor din jur.)* Da, primul „caz", „subiect" — cum spunea Alvar —, pe care reuşim să-l reanimăm la un interval de patru ore după încetarea oricărei funcţii organice.

ALVAR : O adevărată performanţă în meciul nostru cu moartea. Urmind tot aşa, vom ajunge să desfiinţăm acel gingaş cămin al înjunghiaţilor, sinucigaşilor şi accidentaţilor, care se numeşte morgă.

EL NORTO : Să nu exagerăm, deşi, la drept vorbind, patru ore înseamnă totuşi ceva *(pauză).* V-aduceţi aminte ? Cînd am ajuns la douăzeci de minute ni se părea că nu vom putea merge niciodată mai departe... *(Mimînd în ironie invocarea duhurilor şi privind spre sora Ruti.)* Dar am invocat sfintele duhuri ale energiei ergotronice şi am reuşit, nu-i aşa, soră Ruti ?

SORA : Doamna doctor n-ar trebui să rîdă de sfintele duhuri dacă nu crede în ele.

ALVAR : Apropo, soră dragă, ştii, am citit de curînd că, undeva, un mic grup de oameni a găsit un galoş pe care şi l-au făcut zeu. I se inchină toată vremea.

SORA *(supărată)* : Vă rog, vă rog...

ALVAR : Stai, că n-am terminat. Şi atunci ce mi-am zis : Iată, un galoş poate îndeplini funcţiile unui zeu, dar niciodată un zeu nu va putea îndeplini funcţiile unui galoş. *(Sora îi aruncă o privire furioasă şi-i întoarce spatele.)*

EL NORTO : Alvar, n-o necăji pe sora noastră ! *(Pauză.)* Sma, încearcă intensitatea C2. *(Sma încearcă să manevreze altă manetă, dar, cuprins de panică, exclamă :)*

SMA : S-a oprit fluxul vital !

(Din cîţiva paşi, El Norto şi Alvar sînt lîngă aparat.)

EL NORTO *(cu tonul unui comandant de vas)* : Sma, cheamă-l pe Bi ! Repede ! Alvar, pompa cu oxigen !

(Cei doi execută dispoziţiile. El Norto e cu privirile pe ecran. Moment de încordare.)

ALVAR : Presiunea ?

EL NORTO : Maximă ! Pulsul a scăzut la 30 *(pauză)*. Mai repede, Alvar. Pulsul e 20. Dacă mai întîrzie Bi, toate eforturile noastre au fost zadarnice.

SORA *(mai mult bombănind)* : Era de așteptat. Cînd nu crezi...

(Intră Bi, urmat de Sma. Fără a întîrzia o clipă, Bi se îndreaptă spre aparat. Începe să lucreze. Cei prezenți îi urmăresc cu înfrigurare fiecare mișcare.)

BI : Gata ! Fluxul a reînceput să circule !

EL NORTO : Soră, repede casca. *(Sora execută. Pauză. Așteptare.)*

ALVAR : Totuși pulsul e tot mai accelerat. 120... 140... 170. Tensiunea s-a prăbușit cu totul.

SORA *(bombănind)* : Asta-i plata pentru necredința dv.

BI : Doamnă doctor, încercați intensitatea C 8 !

EL NORTO *(uimită)* : C 8 ! Dar bine, asta-i... *(Dîndu-și seama că în situația de față trebuie încercate soluții extreme.)* Fie ! Sma, C 8 !

(Sora execută. Pauză. Încordare.)

ALVAR : Splendid ! Pulsul și respirația au redevenit normale. Tensiunea se urcă.

EL NORTO : Încă puțin și se va trezi ! *(Destindere generală.)* Ei, soră Ruti, te-ai convins ? Sfinții dumitale sînt răi platnici...

SORA : Vă rog, dați-mi pace !

SMA : Deschide ochii. Începe să se miște.

(El Norto, Bi și Alvar se apropie de Mar Hab.)

MAR HAB *(ridicîndu-se cu greu, ajutat de Sma, și ducînd mîna la frunte)* : Sînt ca buimac. Unde mă aflu ? *(Pauză.)* Mă doare capul ! Ah ! Cum îmi mai zvîcnește tîmplele ! *(El Norto face un semn și Sma trece ușor deasupra creștetului lui Mar Hab o baghetă prinsă de un aparat.)*

EL NORTO : Te mai doare ?

MAR HAB *(răspunzînd mecanic, fără să privească în jur)* : Nu ! M-au lăsat durerile... Ca prin farmec. *(Abia acum zărindu-i pe cei din jur.)* Dar cum de-ați ajuns și voi în paradis ?

EL NORTO : Linişteşte-te, dragul meu. Aici nu te afli in paradis, ci intr-un cabinet medical.

MAR HAB : Cabinet medical ? Poate chiar al doamnei doctor El Norto ?

EL NORTO *(surprinsă)* : Exact... Eu sînt doctorul Norto. Cum de-ai ghicit ?

MAR HAB : N-am ghicit ! Tocmai discutam despre dv.

EL NORTO : Discutai ? Cu cine ?

MAR HAB : Cu... morţii ceilalţi. Ne aflam cu toţii în paradis şi pentru că acolo e o mare plictiseală am început să discutăm. Eu, fiind ultimul venit, le-am adus noutăţi din lumea celor vii... *(Işi duce din nou mîna la frunte, apoi îşi freacă ochii.)* Stai... Va să zică, nu sint in paradis ? Atunci nu sint nici mort ? *(Coboară de pe masă.)*

EL NORTO *(zîmbind)* : Aşa s-ar părea. *(Ferm.)* Eşti tot atit de viu ca şi noi.

MAR HAB : Dar am fost mort, nu-i aşa ? *(Cei din jurul lui tac.)* Fireşte, am fost, altminteri n-aveam ce căuta in cabinetul dv. *(Pauză.)* Aş putea să fumez ?

EL NORTO : Desigur. Eşti doar un om ca toţi oamenii vii. Pentru inceput însă vei fuma nişte ţigări speciale, tonice. Soră Ruti, să te ocupi dumneata de domnul... domnul...

MAR HAB : Mar Hab... *(Vorbind cu ton profesional.)* Permiteţi-mi să mă prezint : Mar Hab, reprezentantul Asociaţiei de afaceri Rota-Rota et comp. — secţia teologică. Asociaţia Rota-Rota, considerînd că adevărata fericire e dincolo de lumea celor vii, are onoarea a vă oferi un loc minunat situat chiar în centrul paradisului, nu departe de vestitul măr ale cărui fructe au ispitit pe seducătoarea Eva...

EL NORTO *(căutînd să-l potolească)* : Stai, dragul meu, nu te obosi !

MAR HAB : Nu, daţi-mi voie ! *(Continuînd pe tonul dinainte.)* Costă numai 200 de zumti, din care 50% la contractare, iar restul in 20 de ani, cu participare la tragerile lunare cu premii. *(Işi şterge sudoarea obosit. Sora urmăreşte aproape in extaz spusele lui Mar Hab.)*

EL NORTO : Iată, prin urmare, şi explicaţia faptului că te-ai crezut în paradis. Dacă te ocupi cu vînzarea acestui articol, este firesc să fii obsedat de el.

ALVAR: Încă o dovadă că viața e materia primă a tuturor visurilor.

MAR HAB: Dar ce, am visat?

EL NORTO: Într-un fel, ai visat. Din clipa cînd fluxul vital a restabilit circulația sîngelui, și celulele creierului au

primit combustibilul necesar, a reînceput și activitatea cerebrală. Totul n-a fost decît o proiecție a conștiinței reactivate.

MAR HAB: Așadar, a fost un vis... *(Pauză.)* În orice caz, vă mulțumesc, doamnă doctor.

EL NORTO : Ar trebui să-i mulţumiţi lui Bi, nu mie. *(Îl arată pe Bi.)*

BI : Doamnă doctor, eu n-am făcut decît să repar aparatul.

EL NORTO : Ba nu, Bi, ai făcut mult mai mult ! Mi-ai arătat adevărata, unica soluţie... Intensitatea C 8.

MAR HAB : Dar cu mine ce faceţi ? Mai rămîn mult timp aici ?

EL NORTO *(uitîndu-se la ceas)* : Încă un ceas. Apoi te poţi duce acasă.

MAR HAB : Biata soţie, m-o fi bocind.

EL NORTO : Soţia dumitale aşteaptă afară.

MAR HAB *(nerăbdător)* : Afară ? Nu s-ar putea s-o văd ?

EL NORTO : Ai s-o vezi îndată. Trebuie să ai răbdare. Ce vrei, vii dintr-o călătorie lungă. Acum te lăsăm în grija sorei Ruti ! *(Adresîndu-se lui Bi, Alvar şi Sma)*. Haideţi. Mai avem de furcă şi cu alte cadavre.

ALVAR : Iar cadavre, doamnă doctor ?

EL NORTO : Ai dreptate ! Cazuri... *(Iese însoţită de cei trei. Cîteva clipe se desfăşoară o scenă mută. Sora Ruti îl serveşte cu ţigări şi cafea neagră. Mar Hab îşi aprinde ţigara, soarbe din cafea urmărind mişcările sorei Ruti, care la rîndul ei îl priveşte, vrînd parcă să-l întrebe ceva.)*

MAR HAB : Soră, aş vrea să vă întreb ceva.

SORA : Vă ascult, domnule.

MAR HAB : Nu s-ar putea s-o văd pe soţia mea ?

SORA : Încă nu, domnule.

MAR HAB : Ştiţi, sînt curios să ştiu ce figură o să facă. Se credea probabil văduvă.

SORA : O, nu ! Puteţi fi liniştit. Soţia dv. nici nu ştie că... *(Scurtă pauză.)* E informată că în accidentul de maşină aţi fost numai uşor rănit.

MAR HAB : Atunci e bine, foarte bine ! *(Pauză.)*

SORA *(puţin jenată)* : Ştiţi, aş vrea să vă întreb şi eu ceva.

MAR HAB : Vă rog !

SORA *(acelaşi joc)* : Dv. vă ocupaţi chiar cu...

MAR HAB : Da, soră. Sînt reprezentantul Asociaţiei Rota-Rota et comp.

SORA : Şi vindeţi...

MAR HAB : Da, vind parcele în paradis. 200 de zumfi lotul ! 50% se achită la contractare, iar restul în 20 de ani, cu participare la tragerile cu premii. Dar de ce vă interesează ? *(Intră Bi, neobservat de sora Ruti şi Mar Hab.)*

SORA : Am şi eu unele mici economii... şi aş vrea...

MAR HAB : Vreţi să cumpăraţi un lot ? *(Sora face cu capul semn afirmativ. Mar Hab ezită, apoi scoate grăbit din buzunar un carnet de comenzi şi un creion.)* Foarte bine. Numele dv. ?

SORA : Ruti Rufina. *(Mar Hab se apucă să scrie, dar e oprit de Bi.)*

BI : Tinere, ce-ar fi să te laşi de această meserie ?

SORA : Domnule Bi, nu-i frumos să ne spionaţi.

BI : N-am venit cu această intenţie. Mi-am uitat şurubelniţa. *(O ia de pe masă. Vrea să plece, dar e abordat de Mar Hab.)*

MAR HAB : O clipă. Ei, eu aş vrea să mă las de această meserie...

BI : Şi de ce n-o faci ?

MAR HAB : Nu sînt singur. Am soţie şi copil.

BI : Mda, e o problemă. Totuşi ..

MAR HAB : Vă rog să mă credeţi, n-o fac cu inima uşoară.

BI : Ar trebui să te mai gîndeşti. Începutul e greu.

MAR HAB : Da, începutul... *(Pauză.)*

BI : Ce-ar fi să începi de pe acum ? Oricum, te poţi considera nou-născut. Iei viaţa de la capăt, aşa că...

MAR HAB : Aveţi dreptate ! *(Bi iese. Mar Hab rămîne pe gînduri. Sora se apropie de el.)*

SORA : Domnule, nu vă luaţi după Bi. E un... *(Gest păgîn)* ca şi doctorul Alvar. Hai, vă rog, poftiţi banii. Să semnăm contractul.

MAR HAB : Nu ! Nu se poate ! Nu pot să vă...

SORA *(neînţelegînd zbuciumul lui Mar Hab)* : Ce este ? De ce nu se poate ? *(În clipa aceasta se aude un scîncet de copil. Mar Hab tresare şi întreabă :)*

MAR HAB : Cine scînceşte ?

SORA : Copilașul dv. L-a adus soția. E foarte drăgălaș. *(Revenind la ceea ce o interesează.)* De ce ați spus că nu se poate să cumpăr un lot în paradis?

MAR HAB *(hotărît)* : Ba nu! Se poate. Mă gîndeam numai că dacă, cine știe, sufletul dv. nimerește în flăcările infernului, atunci pierdeți banii...

SORA *(închinîndu-se)* : O! Nu vorbiți de flăcările iadului... *(Scîncetul se aude din ce în ce mai puternic.)*

MAR HAB *(vorbind pentru sine)* : Mar Hab, iată-te osîndit să-ți faci meseria mai departe!

SORA : Ați spus ceva?

MAR HAB : Nu! Așadar, numele dv.?

SORA : Ruti Rufina.

MAR HAB : Vîrsta?

SORA : 58 de ani.

MAR HAB : Profesiunea?

SORA : Soră de ocrotire.

În timp ce întreabă, pe scenă se face din ce în ce mai întuneric, pînă la beznă absolută. Apoi coboară brusc

CORTINA

TABLOUL I

(Scena ne înfățișează un interior sobru, dar mobilat cu bun gust : o mică bibliotecă, mescioare, scaune, fotolii, etajere, tablouri, vitrine, statuete, o pendulă, covoare de preț... O scară interioară, trei uși : una în dreapta, care răspunde în afară, una în stînga, comunicînd cu interiorul, și o ușă dublă la mijloc, care la apăsarea pe clanță se deschide automat, intrînd în perete și făcînd din cele două încăperi aproape una singură. O fereastră mare în dreapta.

La ridicarea cortinei, scena este goală. În ușa din dreapta ciocăne cineva. Întîi discret, apoi din ce în ce mai puternic. Văzînd că nu răspunde nimeni, cel care ciocăne își vîră întîi capul, pe urmă deschide larg ușa și intră în scenă. E Mar Hab.)

MAR HAB : Bună ziua. *(Cu tonul profesional, aproape automatizat.)* Permiteți-mi să mă prezint : Mar Hab, reprezentantul Asociației de afaceri Rota-Rota et comp. — secția teologică. Asociația Rota-Rota considerînd... *(Se întrerupe, văzînd că încăperea este goală.)* Ei, drace, dar eu pentru cine-mi stric gura ? Nu-i nimeni aici ? *(Aruncă o privire circulară jur-împrejur.)* Nu-i nimeni ! *(Își șterge sudoarea obosit.)* Proastă zi ! De dimineață alerg și n-am făcut nici o vînzare. S-ar părea că oamenii au început să prefere paradisul pămîntesc. *(Uitîndu-se din nou jur-împrejur.)* Hm, nici aici nu cred să-mi meargă mai bine. Nu văd nici o icoană. *(Zărind pe o mescioară cîteva cărți legate.)* Poate o fi vreo biblie ! *(Examinînd cărțile.)* Nici pomeneală ! Robinson Crusoe, un mers al trenurilor și două cărți cu probleme de algebră. Slabă speranță... Totuși, să-ncercăm. *(Se-ndreaptă spre ușa din*

stinga, ciocăne o dată, de două, de trei ori.) Nimeni! Parcă ar fi o casă pustie... Și totuși, nu se poate, trebuie să fie cineva. Să vedem aici. *(Se îndreaptă spre ușa din mijloc. Repetă manevra cu ciocănitul. Văzînd că nu capătă nici un răspuns, pune mîna pe clanță. În aceeași clipă, ușile intră automat în perete și-n fața ochilor i se prezintă un tablou straniu: un om mai în vîrstă, care încearcă să se spînzure. Zărindu-l, Mar Hab întreabă speriat:)* Ce vreți să faceți? *(Apoi, fără a mai sta mult pe gînduri, se repede, taie lațul și, cu toate împotrivirile bătrînelului, îl ia în brațe și-l aduce în prim plan. Își șterge sudoarea. Se vede bine c-a trecut printr-o emoție puternică. Își face vînt și-l întreabă din nou pe bătrîn:)* Ce-ați vrut să faceți, domnule? *(Bătrînul, care e savantul Sund, răspunde:)*

SUND: De vreme ce m-ai prins în flagrant delict de sinucidere, mai ai nevoie de explicații?

MAR HAB: Dar, pentru Dumnezeu, de ce ați încercat să vă... *(Completează întrebarea cu gesturi.)*

SUND *(oftînd)*: Viața mea nu mai are nici un rost!

MAR HAB: De ce vorbiți așa? Viața trebuie trăită! Vă rog să mă credeți. V-o spune unul care...

SUND *(întrerupîndu-l)*: Ce știi dumneata?

MAR HAB *(zîmbind)*: Poate că știu totuși ceva...

SUND: Nu, tinere, nu ai habar de nimic. Auzi, de nimic! *(Scurtă pauză.)* Mă cunoști? Știi oare cine se găsește în fața dumitale?

MAR HAB *(bîiguind)*: Nu, nu am avut pînă acum onoarea și plăcerea...

SUND *(întrerupîndu-l)*: În fața dumitale se găsește cel mai odios, cel mai scelerat criminal.

MAR HAB *(uimit)*: Criminal?

SUND: Da, da, criminal! Și nu-i vorba, ca la orice criminal obișnuit, de cîteva crime ori zeci de crime. Eu voi avea pe conștiință infinit mai multe victime...

MAR HAB: Dar pentru ce?

SUND: Aceasta-i întrebarea pe care mi-o pun și eu: pentru ce? *(Obsedat.)* Da, da, pentru ce? Pentru ce?

MAR HAB : Mă iertați, însă nu pot pricepe : unul ucide să fure, altul să zicem, din gelozie, ca unul, Othello, dac-ați citit cumva... Dar dv. de ce ați făcut-o ?

SUND : Eh, tinere, dac-aș cunoaște răspunsul, n-aș fi încercat cu tot dinadinsul să mă dau uța, uța, cu gîtul în ștreang. *(Oftînd dureros.)* Și din păcate, lucrurile nu se opresc aici. Nu-s de ajuns milioane de victime...

MAR HAB *(uluit)* : Milioane ?

SUND : Da, milioane ! Mîine va pieri poate întreaga planetă. Și toate acestea din cauza mea ! Auzi ? Eu voi fi vinovatul !

MAR HAB *(face cîțiva pași înapoi, crezînd că are de-a face cu un nebun)* : Poate că... oricum, exagerați puțintel.

SUND *(urmărindu-l)* : Nu, tinere, nu exagerez. *(Luîndu-l de scurt.)* Mă cunoști ? Știi oare cine se găsește în fața dumitale ?

MAR HAB *(se uită spre ușă în panică, fiind de data aceasta convins că are de-a face cu un adevărat nebun)* : Știu... mi-ați spus înainte... un criminal... un scelerat...

SUND *(îngînîndu-l, ca și cum cuvintele lui Mar Hab l-ar ușura)* : Așa... așa... un criminal... un scelerat... *(Pauză, apoi, cu ton grav, cu capul în piept.)* În fața dumitale se află mult încărcatul de păcate Ivi Sund.

MAR HAB *(tresare surprins)* : Sund ați spus ? Sînteți rudă cu marele savant Sund ? Creatorul roboților ergotronici ?

SUND : Ei, mare savant ! *(Pauză.)* Chiar eu sînt părintele acestor fiare de oțel.

MAR HAB : *(Din ce în ce mai uimit)* : Dv. ?

SUND : Da, eu ! Și ce-i cu asta ? Dar cine ți-a băgat în cap că aș fi un mare savant ? Sînt mai degrabă un odios criminal.

MAR HAB : Domnule profesor, dar...

SUND *(întrerupîndu-l)* : Taci ! Știi, desigur, tot atît de bine ca mine că roboții emițători de unde ergotronice pot scoate definitiv la pensie străvechea noastră planetă. Motivul pensionării ți-e, de asemenea, binecunoscut : efectul undelor ergotronice emise de roboți nu numai că pîrjolește și pulverizează totul, dar lovește în însuși prin-

cipiul vieții : procrearea, fecunditatea. Chiar cei scăpați de urmările imediate ale undelor devin în scurtă vreme sterili : plante, animale, oameni. *(Cuprins de disperare.)* Doamne, unde mi-a fost mintea ? Cum de m-am lăsat orbit încît să uit unde poate duce această diabolică descoperire ? *(Schimbînd tonul.)* Și dumneata îndrăznești să mă numești savant ? Mare savant ? Nu, tinere, un savant e un zidar, nu un cioclu ! *(Izbucnind mînios.)* De altfel, cine ți-a dat dumitale dreptul să te amesteci în socotelile mele ? Voiam să-mi găsesc, în sfîrșit, calea spre uitare, spre mîntuire și dumneata... dumneata...

MAR HAB : Dar poate că există și alte căi !

SUND : Nu : Alte căi nu există ! O singură speranță mai aveam : Psihotronul !

MAR HAB : Psihotronul ?

SUND : E o mașină minunată.

MAR HAB : Și cum funcționează ?

SUND : Foarte simplu. Creierii oamenilor care activează puternic la unison generează biocurenți extrem de intenși. Ei sînt acordați și modulați pe aceeași frecvență și lungime de undă. Psihotronul concentrînd acești biocurenți, îi amplifică la maximum. Nimic nu se va putea opune acestor unde emanate de creierii oamenilor ce vor să apere pacea.

MAR HAB *(entuziasmat)* : Este extraordinar !

SUND : Din păcate, mașina nu e încă pusă la punct. Vezi, prin urmare, că nu-mi rămîne altă cale decît... *(Face gestul sinuciderii prin spînzurătoare.)*

MAR HAB : Totuși, domnule profesor...

SUND *(întrerupîndu-l, tranșant)* : Nici un totuși ! Dar de ce ai venit aici ? *(Imperativ.)* Cum de-ai intrat în vilă ? Ai forțat, desigur, broaștele !

MAR HAB : Asta nu ! Broaștele erau descuiate.

SUND : Descuiate ? Neghiobul de mine. Am asigurat condiții pentru dispariția întregii planete, dar pentru propria mea pieire n-am știut să le asigur ! *(Adresîndu-se din nou lui Mar Hab, cu impetuozitate.)* Dar cine ești dumneata ? De unde ai răsărit ? Spune, cine ești ?

MAR HAB *(recăpătîndu-şi sîngele rece şi recomandîndu-se cu binecunoscuta volubilitate profesională)*: Permiteţi-mi să mă prezint: Mar Hab, reprezentantul Asociaţiei de afaceri Rota-Rota et comp.

SUND *(auzind numele, izbucneşte aproape dement)*: Taci! Taci! *(Mar Hab tace uluit.)* Va să zică, te-a trimis după mine?

MAR HAB: Cine să mă trimită?

SUND: Mai întrebi? Rota-Rota!

MAR HAB *(simplu)*: Domnule profesor, nu m-a trimis nimeni!

SUND: Nu minţi! I-am spus să mă lase-n pace. Dacă nu era el, azi eram fericit. Blestemată să fie clipa cînd am primit să lucrez în institutul lui ştiinţific! *(Pauză. Se-nvîrte agitat de colo pînă colo, apoi se opreşte în dreptul lui Mar Hab.)* De ce te-a trimis? Ce mai vrea de la mine? Nu semnez nici o declaraţie. Auzi? Nu semnez!

MAR HAB: Domnule profesor... *(Sund nu-i dă voie să continue.)*

SUND: Nu încerca să mă convingi! Roboţii emiţători de unde ergotronice au o imensă forţă distructivă. Eu nu pot să mint întreaga omenire, să declar ce vrea Rota-Rota. N-are decît să facă verificarea undelor ergotronice şi fără semnătura mea.

MAR HAB *(înţelegînd zbuciumul lui Sund)*: Domnule profesor, vă rog să mă credeţi, nu m-a trimis nimeni. Liniştiţi-vă. Nici nu ştiu cum arată Rota-Rota la faţă.

SUND *(aproape nevenindu-i să creadă)*: Bine, dar înainte spuneai doar că eşti...

MAR HAB: Da, un biet agent comercial al Asociaţiei Rota-Rota et comp., care s-a apucat să transforme paradisul într-o întreprindere lucrativă şi să-l vîndă bucată cu bucată

SUND: Auzisem de această nouă ispravă, dar nu puteam crede că după roboţii ergotronici mai are vreme şi de aşa ceva.

MAR HAB: De ce vă miraţi? Lucrurile merg mînă-n mînă. Ca oamenii să poată fi mai uşor înşelaţi, li se oferă paradisul. *(Se aud bătăi în uşă.)*

SUND : Cine-o fi iar ? *(Oftînd.)* Uf ! Nu te poți spînzura în liniște în casa asta. *(Răstit.)* Intră ! *(Intră Bi.)*

BI : Bună ziua, domnule profesor. *(Dînd cu ochii de Mar Hab.)* A, dumneata, tinere ? Nu cumva ai venit să vinzi domnului profesor un lot în paradis ? *(Mar Hab își lasă capul în piept.)*

SUND : Dar dumneata cine ești ?

BI : Un necunoscut, un tehnician fără lucru... Dacă vreți, numiți-mă Bi.

SUND : Și ce vrei de la mine ? Eu nu-ți pot oferi nici un post.

BI : Nici nu vă solicit...

SUND : Atunci ?

BI : Să vedeți... Am născocit o mașină...

SUND : Ce mașină ?

BI : De citit gîndurile.

SUND *(amuzat)* : Nostim... *(Pauză, apoi cu alt ton.)* Și ce vrei de la mine ?

BI : Mașina funcționează pe baza energiei ergotronice descoperită de dv. Mașina trebuie perfecționată, iar doamna doctor Norto...

SUND *(întrerupînd)* : Dar n-o cunosc personal.

BI : În schimb doamna doctor vă cunoaște foarte bine... adică descoperirea dv.

SUND *(interesat)* : E adevărat că doamna doctor face experiențe pe cadavre ?

BI : Da. A reușit să le reanime.

SUND : Așadar se confirmă că fluxul vital bazat pe energia ergotronică învie morții.

MAR HAB : Eu însumi sînt un reînviat.

SUND *(bucuros)* : Ei, nu mai spune... Iată deci diferitele aspecte ale aceluiași fenomen fizic : energia ergotronică. Pe de o parte roboții emițători de unde ucigătoare, iar pe de altă parte fluxul vital care învinge moartea.

BI : Aș îndrăzni să mai adaug un aspect.

SUND : Care anume ?

BI : Mașina mea de citit gîndurile, care funcționează tot pe baza descoperirii dv.

SUND: Ai dreptate. *(Făcînd haz.)* Dacă mă spînzuram, n-aş mai fi avut prilejul să văd cum arată un om înviat cu ajutorul undelor ergotronice.

BI *(uimit)*: Să vă spînzurați?

MAR HAB: Din fericire, am picat la vreme.

BI: Dar de ce ați încercat să vă...

SUND: Nu-i treaba dumitale! Dacă ai avea ca mine în față perspectiva catastrofelor pe care le pot declanşa roboții emițători de unde ergotronice, ai vorbi altfel.

BI: Bine, dar roboții pot fi transformați în unelte folositoare.

SUND: Şi Rota-Rota? Se vede că nu-l cunoşti.

BI : Ba îl cunosc. Venisem de altfel şi pentru altă chestiune.

SUND : Ce chestiune?

BI : Să vă rog să nu semnaţi declaraţia cerută de el.

SUND : Aşadar, eşti în curent cu ce se pune la cale?

BI : Fireşte.

SUND : Totuşi, nu înţeleg ce legătură ai dumneata cu toată treaba asta?

BI : Orice om de bună-credinţă are legătură cu ea. *(Scurtă pauză.)* După ce a fost descoperită energia atomică, oamenii şi-au dat seama de primejdia care-i pîndeşte şi au ajuns la o înţelegere care a stăvilit urmările nefaste ale exploziilor termonucleare. Dumneata, domnule profesor, ai descoperit undele ergotronice şi Rota-Rota vrea s-o ia de la-nceput. Vrea să le folosească în detrimentul omenirii. Trebuie să luptăm din răsputeri ca marile descoperiri ale ştiinţei să fie utilizate numai pentru ocrotirea şi progresul vieţii. Pentru că atîta timp cît mai există indivizi ca Rota-Rota există şi primejdia ca acestor descoperiri să li se dea o altă destinaţie. De aceea vă rog să nu semnaţi declaraţia!

SUND : Ai dreptate! N-o voi semna cu nici un preţ. *(Scurtă pauză, apoi pe alt ton.)* Dar cum de m-ai dibuit?

BI : N-a fost uşor. *(Lui Mar Hab.)* Dumneata cum de ai nimerit în pustietatea asta?

MAR HAB : Eram în vînătoare de naivi. La oraş, lucrurile au început să meargă foarte greu.

SUND *(cu umor)* : Şi aici ai picat peste mine! Ai avut ghinion!

MAR HAB : Dimpotrivă. Întîlnirea cu dv. şi cu... *(Arată spre Bi.)* ar putea fi decisivă pentru mine.

BI : De ce „ar putea fi" şi nu „este"?

MAR HAB : Hotărîrile mari nu se iau prea uşor.

BI : Asta-i adevărat. Mai ales dacă vrei şi ai puterea să le respecţi.

SUND : În viaţă trebuie să alegi virtuţile care să-ţi dea această putere. Din păcate, eu... *(Pauză. Îngîndurare.)*

BI *(lui Mar Hab)* : Ei, cum rămîne? *(O altă scurtă pauză, apoi Mar Hab foarte vioi:)*

MAR HAB: Permiteţi-mi să mă prezint din nou: Mar Hab *(accentuînd), fost* reprezentant comercial al Asociaţiei Rota-Rota et comp.

SUND: Fost?

MAR HAB: Da, din clipa aceasta nu voi mai lucra pentru firma Rota-Rota, ci împotriva ei... *(Îşi scoate carnetul de comenzi din buzunar şi-l face ferfeniţă. De afară se aude zgomot de maşini. Sund se repede la fereastră.)*

SUND *(privind afară)*: Ia te uită! Un întreg alai. În prima maşină: soţia, fiica mea şi soţul ei, iar în a doua: Rota-Rota cu Ence, secretarul lui şi Loyl, bufonul lui.

BI: Bufonul?

SUND: Da! Ca monarh atotputernic al afacerilor, de ce n-ar avea şi Rota-Rota un bufon, ca monarhii lui Shakespeare? O floare a gîndirii cumpărată cu metal preţios. *(Continuă să se uite pe fereastră.)* Uite-i! Coboară grăbiţi din maşină. Vin încoace. *(Scurtă pauză.)* Vin să-mi smulgă semnătura! Rota-Rota nu se lasă... *(Naiv.)* Ce-ar fi să-ncuiem uşile?

BI: Dar, domnule profesor, păstraţi-vă calmul!

SUND: Mi-e cu neputinţă! Oare ce-ar trebui să fac?

BI: Deocamdată vă veţi primi oaspeţii. Iar noi *(arată spre Mar Hab şi spre sine)* vom sta pe alături, ascunşi pe undeva şi vom interveni la nevoie.

MAR HAB: Pe mine prezentaţi-mă drept secretarul dv. Cînd veţi striga Mar, voi apărea îndată.

SUND: Precum văd, am devenit complici...

BI: Nu! Aliaţi! *(Se retrag amîndoi prin stînga. Prin dreapta intră Ata, soţia lui Sund, Kan, fiica lui, Iol, soţul ei, Rota-Rota, Ence, urmaţi de Loyl, cocoşat şi şchiop, în stare de ebrietate.)*

ATA *(de la uşă, către cei care o însoţesc)*: V-am spus că-i aici? *(Către Sund.)* Ivi, de ce ai făcut una ca asta? De ce n-ai răspuns nici la telefon, nici la radiovizor?

SUND: Te-ai speriat, draga mea?

ATA *(apropiindu-se de el, îi vorbeşte alintat)*: Asemenea glume nu se fac.

SUND: Ei, nu trebuie să te sperii. De cînd doamna Norto a descoperit fluxul vital, moartea pare-se că nu mai e o problemă.

ATA: O, cum vorbești, Ivi!

ROTA-ROTA: De ce vă scandalizați? În sfîrșit, profesorul nostru începe să privească lucrurile dintr-un punct de vedere absolut normal.

LOYL *(către Rota-Rota, cu ton declamator)*: O, împărat al combinațiilor deocheate, rege al bucuriilor meschine, pentru nebuni nimic nu-i mai normal decît anormalul!

ROTA-ROTA: Pentru nebuni, Loyl, ai spus bine! Dar noi, din fericire, nu sîntem nebuni.

LOYL: Cine poate să jure că nu-i puținel nebun? De altfel, puținticā nebunie e ca sarea în bucate. Să ne amintim ce spune bătrînul pămîntean Goethe în „Faust" *(declamînd:)*

„...Închipuirii dați-i drumu-n grabă
cu suflet, patimi, cuget, chibzuială
Și nu uitați, *oleacă de sminteală*"

(Cei de față zîmbesc, apoi Sund se apropie de Kan.)

SUND *(adresîndu-se lui Kan)*: Și ție, Kan, fetița mea, ți-am pricinuit aceleași emoții?

KAN: Da, tată! M-am temut pentru tine. Niciodată nu te-am văzut atît de deznădăjduit. Întîmplările din ultimele zile m-au înfricoșat.

ATA: Să nu exagerăm, Kan.

KAN: Nu exagerez, Ata. Eu îl cunosc mai bine pe tata.

ATA *(jignită, în ironie)*: Firește, îl cunoști mai bine. Eu sînt doar intrusa, a doua soție, mama vitregă.

KAN *(stînjenită)*: N-am vrut să te jignesc, Ata. Dar eu știu că tata nu-și pierde ușor cumpătul. Dar acum cînd i s-a cerut declarația în legătură cu verificarea undelor ergotronice a-nceput să plîngă ca un copil.

ROTA-ROTA: Sensibilitatea excesivă e un simpton al surmenajului.

LOYL *(completînd)* : ...ori un blazon al umanității ! ·

ROTA-ROTA *(enervat)* : Încetează, Loyl !

LOYL *(făcînd o reverență)* : Prea bine, sire. Dar să știi : gura măscăriciului e pururi, pururi însetată. *(Face un gest, arătînd că-i însetat.)*

ROTA-ROTA : Ai grijă de el, Ence. Ieși de aici !

ATA : De ce ? Lasă-l, dragă prietene ! Spuneai că limbuția lui te amuză.

LOYL : Domniță, vorbele adevărului nu-s totdeauna plăcute, după cum vorbele plăcute nu-s totdeauna ale adevărului.

ROTA-ROTA : Scoate-l, Ence ! *(Ence îl ia pe Loyl de braț și urcă împreună pe scara interioară. Înainte de a dispărea, Loyl se apleacă peste balustradă și i se adresează lui Rota-Rota.)*

LOYL : Ai înțeles greșit suverane ! Gura măscăriciului e pururi însetată de... adevăr ! *(Ride gros și dispare tras cu putere de Ence.)*

ROTA-ROTA *(plimbîndu-se și scoțîndu-și bricheta și o țigară)* : La drept vorbind, profesore, nu-nțeleg de ce refuzi să semnezi. Eu nu ți-am refuzat niciodată nimic. Ai vrut un laborator pentru cercetări și ți-am creat un institut. Ai vrut colaboratori destoinici și ți-am pus la dispoziție adevărați savanți. Ca să nu mai vorbesc de alte mărunțișuri : apartament, mașină *(arătînd jur-împrejur)*, vilă... Lucrurile mergeau foarte bine. Și acum, deodată, te-ai ambiționat : refuzi să semnezi o simplă declarație !

SUND *(îngînîndu-l)* : O simplă declarație, care urmărește să dea o stare civilă celei mai abjecte și criminale minciuni : că verificarea undelor ergotronice pe insula Oru este inofensivă.

IOL : Totuși, asemenea ipoteză...

SUND : Ipoteză ? Verificarea ce urmează a fi făcută asupra oamenilor vii e-o ipoteză ? Și toate groaznicele urmări sînt tot ipoteze ? Semnează tu !

IOL : Eu nu-s decît ginerele dumitale. Și, dacă vrei, unul dintre asistenții dumitale

ROTA-ROTA : Și nu-i puțin lucru, Iol ! Vei semna, în orice caz, și tu o declarație.

KAN *(apropiindu-se de Iol și îmbrățișîndu-l)* : Nu, te rog, Iol ! Dacă refuză tata, n-ai să semnezi nici tu !

ROTA-ROTA *(jumătate serios, jumătate în glumă)* : Frumoasa mea copilă, te știam alături de mine, nu împotriva mea *(cu alt ton)*. De altfel, nu-i vorba de mine. Cînd spun eu nu fac decît să afirm un principiu : lumea noastră. Ea trebuie cît mai mult întărită și apărată.

ATA : E oribil să știi că această lume este amenințată.

KAN : Dar cine o amenință ? Nimeni ! Poate numai istoria.

ROTA-ROTA *(cu falsă îngrijorare)*: O, dulce copilă, de ce rostești asemenea cuvinte imprudente ?

KAN *(ferm)* : Eu nu-mi ascund părerea.

ROTA-ROTA : Ascultă, totuși, un sfat înțelept : în lumea noastră e mai bine să regreți că ți-ai ascuns părerea decît să regreți că ți-ai spus-o...

KAN *(batjocoritor)* : Aceasta este, desigur, filozofia lumii care trebuie apărată. *(Cu alt ton.)* Urăsc această fățarnică filozofie !

IOL : De ce te-ai dezlănțuit, Kan ? Hai, micuțo, calmează-te. *(Rota-Rota și-a aprins țigara și apoi a băgat bricheta în buzunar.)*

KAN *(zîmbind)* : Dar nu m-am dezlănțuit de fel, Iol ! Vream să-mi promiți un singur lucru : că nu vei semna declarația !

IOL *(în glumă)* : Bine bine, n-am să semnez nimic fără autorizația ta expresă. Ești mulțumită acum ?

KAN *(sărutîndu-l)* : Da, Iol, cu condiția că crezi ceea ce spui !

ROTA-ROTA *(oftînd, oarecum în glumă, cu falsă amărăciune)* : Nerecunoștința voastră mă-nvață să fiu prudent în fericire și răbdător în nenorocire.

SUND : Ce nenorocire poate fi mai mare ca descoperirea undelor ergotronice ?

ROTA-ROTA *(cu alt ton)*: Dragă Sund, voi profita de popasul pe care-l fac aici la tine, spre a sta mai îndelung de vorbă împreună și a te face să-nțelegi anumite lucruri, simple, de altfel, pe care tu refuzi să le iei măcar în considerare. *(Scurtă pauză, privind pe fereastră.)* De fapt, ideea de a te refugia aici nu-i cîtuși de puțin de disprețuit. Fără năstrușnica ta idee nu mi-aș fi putut îngădui această scurtă vacanță în minunatul peisaj care ne-nconjură.

SUND: Așadar, iubești și tu natura?

ROTA-ROTA: Ai crezut altceva?

SUND: Atunci de ce nu-i dai pace?

ROTA-ROTA: Iată-te acum și avocatul naturii! Dar bine, Sund, poți crede în fanteziile meteorologilor? Poți crede că verificarea practică a undelor ergotronice modifică circulația curenților în văzduh? Să fim serioși! Natura se zbuciumă și fără concursul meu. *(Între timp s-a mai întunecat, fulgerele scapără la răstimpuri. Ata s-a apropiat de fereastră și privește în afară.)*

ATA: În curînd se va porni furtuna.

ROTA-ROTA: Nu ne pasă! Vom petrece noaptea aici. Hai, profesore, fă-ți îndatoririle de gazdă.

SUND: Vila-ți aparține și-i cunoști mai bine rînduielile.

ROTA-ROTA: Bine, atunci să urcăm. Cine mă urmează?

ATA: Eu rămîn să privesc peisajul. E-n adevăr minunat!

IOL *(umblînd la bibliotecă)*: Vin și eu îndată. Aș vrea să-mi aleg ceva de citit.

KAN: Între timp, eu voi pregăti cina. Cred că se găsește ceva prin dulapuri, nu, tată?

SUND *(încurcat)*: Nu știu. Eu venisem cu alte rosturi aici.

ROTA-ROTA: Am avut eu grijă să nu rămînem fără un ospăț îmbelșugat.

SUND: E sufocantă atîta generozitate! *(Rota-Rota dă din umeri, consternat, ca și cum ar vrea să zică: „Poftim recunoștință!", apoi urcă scările grăbit, urmat de Kan și Sund. Rămași singuri, Ata continuă să privească pe fereastră, Iol se uită spre scări în sus, să vadă dacă ceilalți au plecat cu adevărat, apoi o întrebă pe Ata.)*

IOL : Ce părere ai, Ata? *(Ata nu-i răspunde. Priveşte mai departe pe fereastră, ca şi cum nici n-ar fi auzit întrebarea. Iol se apropie de ea.)* De ce nu-mi răspunzi? *(Ata continuă să păstreze aceeaşi atitudine.)* Eşti supărată?

ATA *(rece)* : Crezi că n-aş avea motive?

IOL *(încercînd s-o îmbrăţişeze)* : Dar bine, scumpa mea...

ATA *(desfăcîndu-se din îmbrăţişare, arţăgoasă, aproape cu violenţă)* : Dacă-ţi iubeşti atît de mult soţia, nu ştiu ce te mai interesează alte femei...

IOL : Ata, n-ai văzut...

ATA *(întrerupîndu-l)* : Ba da, am văzut. Am văzut foarte bine cît de drăgăstos ai îmbrăţişat-o. Am auzit cum i-ai promis în mod solemn să nu semnezi declaraţia... E mai bine s-o sfîrşim!

IOL *(făcînd pe supăratul)* : Bine, s-o sfîrşim! *(simulînd gelozia.)* Oricînd pot fi invocate asemenea pretexte atunci cînd intervine altcineva.

ATA *(simţindu-se oarecum descoperită)* : Altcineva?

IOL : A-nceput să-ţi placă Loyl.

ATA : Naivule! Dacă am refuzat avansurile lui Rota-Rota, crezi că mă voi uita la măscăriciul lui?

IOL : Rota-Rota e prea prudent să se-ncurce cu tine. De altfel, lui îi scapără ochii după Kan.

ATA *(izbucnind jignită)* : Crezi cu adevărat că ea este unica fiinţă irezistibilă?

IOL : ...Şi apoi, Loyl e un om interesant. Beţia-i creează o adevărată euforie intelectuală.

ATA : Rota-Rota îi cultivă viciul pentru că are şi el unul: îl amuză spusele lui Loyl, deşi uneori îl şi supără.

IOL : Rota-Rota e un jucător tare.

ATA *(ironică)* : Poate fiindcă-i bolnav de ficat.

IOL : Da, grav bolnav, incurabil. Mai are puţin de trăit.

ATA : De aceea e atît de însetat de distrugeri.

IOL : O, nu de aceea! L-ai auzit cum vorbea? Eu sînt de fapt un principiu: lumea noastră! *(Scurtă pauză.)* Da, da. Rota e un jucător tare. Aş vrea să fiu şi eu ca el.

ATA : Nu-ţi lipseşte prea mult să-l ajungi. Eşti venal, ipocrit, amoral...

IOL *(rîzînd sincer)*: Ei nu, ești delicioasă! Tocmai tu ți-ai găsit să-mi dai lecții? *(Apropiindu-se și îmbrățișînd-o cu toate că Ata schițează o ușoară împotrivire.)* Hai, scumpo, să ne-mpăcăm! Sîntem prea legați unul de celălalt ca să ne permitem a poza în persoane jignite.

ATA: Ești dezgustător!

IOL: Se poate!

ATA: Dar eu am totuși nevoie de dragoste...

IOL *(cinic)*: Nu, draga mea, ai nevoie de bani! Și eu la fel. *(Repede, mai mult șoptit.)* Vom fi bogați. Am dat ordin la bursă să cumpere pe numele nostru acțiuni Rota-Rota. Verificarea undelor ergotronice pe insula Oru ne va îmbogăți. Și cînd vom avea averea noastră, atunci... *(Se apropie din nou de Ata și-ncearcă s-o îmbrățișeze.)*

ATA: Mă dezguști, dar... *(Se lasă îmbrățișată. În clipa aceasta își face apariția Mar Hab, care a ascultat conversația și care, surprinzîndu-i îmbrățișați, declanșează fulgerul unui mic aparat fotografic. Ata se desface imediat din îmbrățișarea lui Iol. Mar Hab își ascunde aparatul în buzunar.)*

IOL *(aproape scos din fire)*: Dar dumneata cine mai ești?

MAR HAB: Permiteți-mi să mă prezint: Mar Hab, secretarul domnului profesor Sund.

IOL: Și ca un adevărat secretar, tragi cu urechea pe la ușă, ai?

MAR HAB: Nu, că abia mi-am luat postul în primire.

ATA *(intrigată)*: De cînd ești secretarul soțului meu? Eu nu știu nimic.

MAR HAB: Nici nu aveți cum să știți. Sînt de foarte curînd angajat.

ATA *(scandalizată)*: Dar e de-a dreptul... *(Pauză.)* Ivi a-nceput să facă lucruri de care eu n-am habar.

MAR HAB: Mă iertați, stimată doamnă, dar, pe cît îmi pot da seama, și dv. faceți anumite lucruri de care domnul profesor n-are habar...

IOL: Aha! Ai început șantajul? S-ar părea că ești foarte priceput.

MAR HAB : Da de unde! Sînt abia începător! În orice caz, aş putea să vă ofer în condiţii extrem de avantajoase fotografiile dv. făcute adineauri în diferite poziţii interesante. *(Scoate aparatul din buzunar.)*

ATA *(izbucnind)*: Cum, mizerabile, ne-ai fotografiat?

MAR HAB *(cu modestie)*: De mic copil, fotografiatul e marea mea pasiune.

IOL : ...Şi spuneai că eşti începător?

MAR HAB *(acelaşi joc)*: Fac şi cu ce pot. Am nevastă şi copii...

IOL : Eu ţi-aş face o propunere : treci de partea noastră.

MAR HAB : Numai propunerile concrete prezintă seriozitate.

IOL *(brutal)* : Spune, cît ceri?

MAR HAB : A, nu e vorba de bani...

IOL : Atunci, ce pretinzi?

MAR HAB : O nimica toată. E vorba de prietenul dv. Rota-Rota.

IOL : Rota-Rota?

MAR HAB : Convingeţi-l să renunţe la declaraţia lui Sund şi veţi căpăta în schimb... *(Arată aparatul.)*

IOL şi ATA *(aproape simultan, cu violenţă)* : Ai înnebunit?

MAR HAB : Dimpotrivă! Sînt mai limpede la minte ca-ntotdeauna. Ei, primiţi?

ATA : Cum poţi să ne ceri aşa ceva? E-o nebunie curată!

IOL : Pesemne, dumneata nu cunoşti importanţa acestei declaraţii!

MAR HAB : Mărturisesc sincer, n-o cunosc!

IOL : Ei bine, fără această declaraţie nu vor putea să aibă loc verificările de pe insula Opi! Opinia publică fierbe. Ea trebuie calmată. *(Intră Bi care se adresează lui Mar Hab:)*

BI : Procedeele dumitale nu mi se par de loc potrivite. După mine, ai stricat inutil un film fotografic.

ATA : Nu ştiu cine eşti, dar cuvintele dumitale sînt pline de bun simt.

BI : Poate c-o să vă schimbați părerea... *(Continuînd, către Mar Hab.)* Nu în acest chip ar putea să fie constrîns Rota-Rota să renunțe la declarație și la toate celelalte...

MAR HAB : Și ce ar putea să-l convingă ?

BI : De pildă, o zguduire puternică... Sau, să zicem, teama de...

IOL : Destul ! *(Amenințător.)* Dacă nu ieși imediat...

BI : Aha, sînteți solidar cu Rota-Rota și vreți să-mi dovediți că nu vă e teamă ?

ATA : Iol, te rog, fără scandal

BI : Doamna e mai rezonabilă... Desigur, e mai potrivit să-l cruțăm pe profesor. De aceea...

ATA : Să ieșim, da, să ieșim. Hai afară, Iol ! *(Ies toți patru. O clipă scena rămîne goală, pe urmă intră Kan, căutîndu-și soțul, și numaidecît o urmează Loyl.)*

KAN : Iol... Unde ești, Iol ? *(Pauză.)* Hm, nu-i aici.

LOYL *(apărînd pe neașteptate)* : În schimb sînt eu ! *(Kan tresare speriată.)*

(Continuare în numărul viitor)

Cuvîntul cititorilor

DRAGĂ REDACȚIE,

Mă bucur din suflet că mi-ați scris, și, ca o dovadă a mulțumirii mele, mă grăbesc să vă răspund. Am 25 de ani și lucrez ca instrumentist la Filarmonica de stat din Galați.

Nu pot spune că în colecția Dv. sînt și numere care să nu-mi fi plăcut. Totuși, unele dintre ele, ca „Sfîrșitul orașului subteran", „Paradoxala aventură" și „O iubire din anul 41042", mi-au plăcut în mod deosebit.

O lucrare care mi-a plăcut foarte mult, de altfel și soției mele și cîtorva colegi cărora le-am împrumutat-o, este lucrarea lui Gh. Săsărman „Cătălina". Soția mea, de profesie asistent medical, se interesează mult de lucrările publicate în Colecție, care cuprind probleme de viitor ale medicinei și științei.

Cred că vă dați seama că m-a interesat în mod cu totul aparte numerele Colecției care au cuprins lucrarea lui Jules Verne „Insula cu elice", lucrare care îmbină specificul Colecției (fantasticul) cu activitatea muzicală a celor patru instrumentiști, eroi ai întîmplărilor de pe Standard-Island.

Același lucru îl pot spune și despre lucrarea „Marele spectacol" de R. József.

În legătură cu colecția mea, în bună parte am refăcut-o, colindînd cîteva zile prin toate centrele de difuzare din Galați și Brăila, unde noi concertăm destul de des. De asemenea, aș dori să publicați mai multe lucrări care să cuprindă probleme ale artei în viitor, ale muzicii și teme ale medicinei de mîine.

În încheiere țin să asigur redacția că în mine are un neobosit difuzor al Colecției și un nerăbdător colecționar al viitoarelor fascicule.

M. CAȘCAVAL,
Galați

Ultima scrisoare a mea a fost scrisă încă pe cînd eram elev al „Grupului școlar profesional". Acum lucrez la Întreprinderea „Anticorosiv" ca mecanic lăcătuș. Munca de aici mă pasionează, dar urmăresc și însușirea unor cunoștințe teoretice-profesionale și de cultură generală.

Citesc din Colecție cu mult interes nu numai povestirile și romanele, ci și rubrica de scrisori ale cititorilor. Ei exprimă prin cuvintele lor multe dorinți și visuri de viitor ale mele.

TANASE MARIAN
București

DRAGĂ COLECȚIE,

Am 11 ani și am trecut în clasa a V-a cu premiul III. Din toate materiile de la școală îmi plac: matematica, geografia, istoria, zoologia și limba romînă. La școală am fost numit „biblioteca ambulantă" fiindcă citesc multe cărți și reviste. Cărțile le împrumut de la Biblioteca regională Banat, iar în timpul școlii citesc de la școală. Îmi plac biologia, cibernetica, cosmonautica, aviația, hidroenergetica, fizica și literatura.

Acasă am o bibliotecă proprie, care, cu toate că se îmbogățește săptămînal, nu-mi satisface cerințele. Biblioteca formată din 250 de cărți am împărțit-o pe teme: științifice, cu aventuri, cu tehnică aviatică, cu tehnică marină și cu povești și povestiri. De asemenea, am aproape toată Colecția „Povestiri științifico-fantastice" apărută pînă acum.

BFREA IOAN
Timișoara

Tiparul executat la Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"

2012

CLUB COLECȚIA Povestiri ȘTIINȚIFICO-FANTASTICE

cpsf.info

prelucrare & editor Costin Teo Graur

i.m. Pompilu

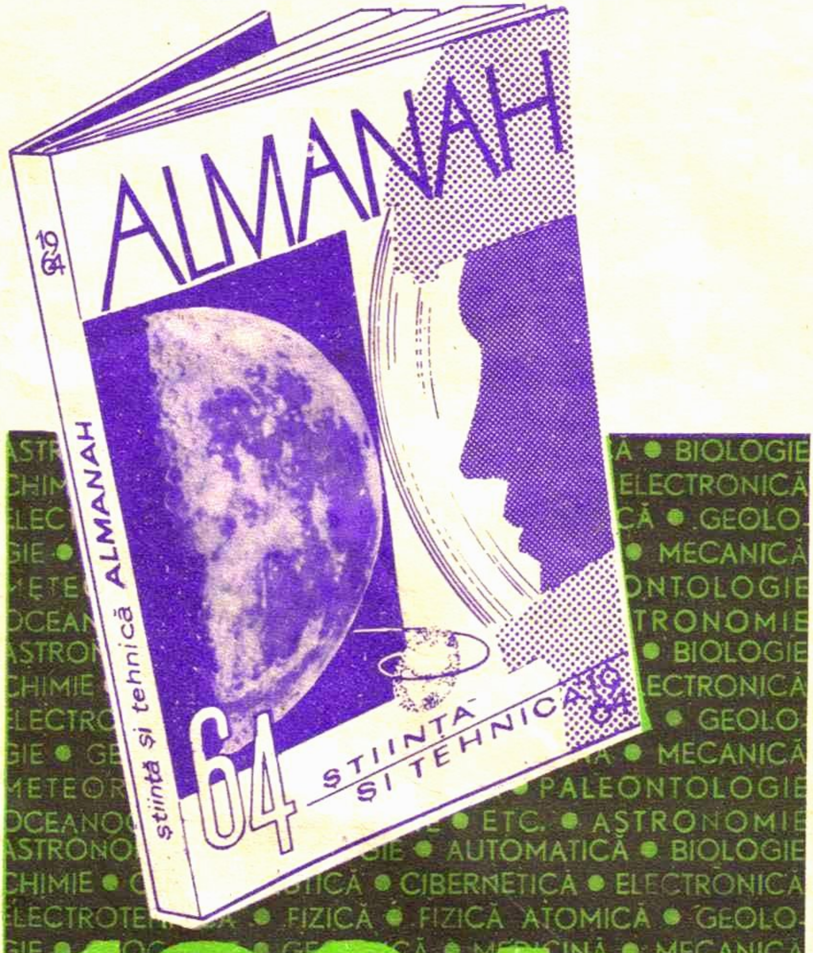
Au scanat, corectat, prelucrat.

Ceea ce nu au fost în stare redacțiile Știință și tehnică
sau cei care au dat să continue CPSF, au reușit, cu multă dăruire,
muncă și cheltuială, acești entuziaști.

Lor trebuie să le mulțumim pentru că avem acum posibilitatea
să (re)citim legendara Colecție.

clandher
flash_gordon
evilgheorghe
krokodylu
progressivefan3
car_deva
coollo
fractalus
panionios
nid68
un anonim (RK)
Gyuri
hunyade
dl. Dan Lăzărescu
Cilly Willy
fizikant
Doru Filip
connieG

(dacă este omis cineva, vă rog un email și reparăm greșeala)

• • NOIEMBRIE 1963

41 007